



PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY



14.10.2024



KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI



SPIS TREŚCI

Najem krótkoterminowy nie mieści się w dozwolonej działalności fundacji rodzinnej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o FR , interpretacja indywidualna z 16 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.448.2024.1.DP	3
Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 30 ust. 1 ustawy akcyzowej z 2008 r. do energii pochodzącej z odnawialnych źródeł , wyrok NSA z 3 października 2024 r., sygn. I FSK 539/21	4

Najem krótkoterminowy nie mieści się w dozwolonej działalności fundacji rodzinnej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o FR, interpretacja indywidualna z 16 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.448.2024.1.DP

Wnioskodawcą jest fundacja rodzinna [Fundacja] działająca na podstawie ustawy z 26 stycznia 2023 r. o fundacji rodzinnej [ustawa o FR]. Celem działalności Fundacji jest gromadzenie mienia, zarządzanie nim w interesie beneficjentów oraz spełniania świadczeń na rzecz beneficjentów.

W skład majątku Fundacji wchodzi m.in. lokale mieszkalne (apartamenty). Fundacja uzyskuje dochody z tytułu krótkoterminowego najmu apartamentów na rzecz podmiotów niepowiązanych, tj. innych niż beneficjent, fundator, podmiot powiązany z beneficjentem, fundatorem lub fundacją rodzinną.

Zdaniem Wnioskodawcy, najem krótkoterminowy apartamentów mieści się w dozwolonej działalności fundacji rodzinnej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o FR i tym samym dochody Fundacji osiągnięte z najmu krótkoterminowego apartamentów podmiotom niepowiązanim korzystają ze zwolnienia z opodatkowania CIT na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT.

Ze stanowiskiem Wnioskodawcy nie zgodził się jednak Dyrektor KIS. Zdaniem Dyrektora KIS, działalność polegająca na krótkoterminowym najmie apartamentów nie mieści się w dozwolonej działalności fundacji rodzinnej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o FR. Dyrektor KIS wskazał, że omawianym przepisem są objęte najem i dzierżawa, które charakteryzują się dużym formalizmem, tj. (i) strony zawierają stosowną umowę, w której określają prawa i obowiązki stron, (ii) strony podpisują protokół zdawczo-odbiorczy, (iii) najemca lub dzierżawca uiszcza kaucję zabezpieczającą, (iv) rozliczenie najmu lub dzierżawy ma charakter cykliczny (np. miesięczny), (v) umowa najmu lub dzierżawy zostaje zawarta na dłuższy okres. Innymi słowy, zdaniem Dyrektora KIS, art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o FR obejmuje jedynie długoterminowy najem lub dzierżawę.

Moim zdaniem, rozstrzygnięcie Dyrektora KIS należy ocenić negatywnie. Dyrektor KIS dokonał bowiem niedopuszczalnej wykładni zawężającej i uznał, że art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o FR nie obejmuje najmu krótkoterminowego. Co istotne, dochody fundacji rodzinnej z działalności gospodarczej wykraczającej poza zakres dozwolonej działalności określonej w art. 5 ustawy o FR są opodatkowane 25% stawką CIT.

W praktyce, przyjęcie podejścia zaprezentowanego przez Dyrektora KIS powoduje, że dochody fundacji rodzinnej z tytułu najmu krótkoterminowego mienia powinny być opodatkowane 25% stawką CIT. W mojej ocenie, takie podejście jest jednak sprzeczne z literalnym brzmieniem art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o FR.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o FR, fundacja rodzinna może wykonywać działalność gospodarczą tylko w zakresie najmu, dzierżawy lub udostępniania mienia do korzystania na innej podstawie. Z literalnego brzmienia powyższego przepisu nie wynika zatem, że przepis ten obejmuje wyłącznie najem o długoterminowym charakterze. Co więcej, omawiany przepis nie rozróżnia rodzajów najmu i nie wprowadza żadnych dodatkowych warunków takich jak okres trwania umowy najmu, cykliczne uiszczenie czynszu czy też wymóg uiszczenia kaucji zabezpieczającej. W konsekwencji, nieuzasadnione jest różnicowanie skutków podatkowych w CIT dla fundacji rodzinnej od tego, czy fundacja rodzinna udostępnia mienie na podstawie umowy najmu długoterminowego czy najmu krótkoterminowego.

Korzystne dla podatników podejście zaprezentował WSA w Gdańsku w nieprawomocnym wyroku z 19 czerwca 2024 r., sygn. I SA/Gd 219/24. Zdaniem Sądu, wynajmowanie przez fundację rodzinną apartamentów na zasadach najmu krótkoterminowego stanowi działalność dozwoloną, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o FR i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu 25% stawką CIT. Niemniej jednak, jak wynika z omawianej interpretacji indywidualnej, pomimo pozytywnego wyroku WSA w Gdańsku, Dyrektor KIS nadal prezentuje podejście

niekorzystne dla podatników i uznaje, że dochody fundacji rodzinnej z najmu krótkoterminowego podlegają opodatkowaniu 25% stawką CIT.

Istnieje zatem uzasadnione ryzyko, że organy podatkowe pozostaną przy zawężającej wykładni art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o FR. W związku z tym, podatnikom pozostaje oczekiwać na rozstrzygnięcie spornej kwestii przez NSA oraz obserwować orzecznictwo wojewódzkich sądów administracyjnych. Obecnie jednak, fundacje rodzinne powinny liczyć się z ryzykiem sporu z organami podatkowymi, jeżeli zdecydują się nie opodatkowywać 25% stawką CIT dochodów z najmu krótkoterminowego.



PATRYCJA HULBÓJ
KONSULTANT

Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 30 ust. 1 ustawy akcyzowej z 2008 r. do energii pochodzącej z odnawialnych źródeł, wyrok NSA z 3 października 2024 r., sygn. I FSK 539/21

NSA rozpatrywał skargę spółki, będącej przedsiębiorstwem energetycznym, sprzedającym energię elektryczną nabywcom końcowym [Spółka], zobowiązanej, na podstawie art. 52 ustawy o odnawialnych źródłach energii, do umorzenia określonej ilości świadectw pochodzenia energii elektrycznej.

Spółka korzystała ze zwolnienia od akcyzy energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. [UPA z 2008 r.]. Wobec powyższego, zasadniczo Spółka zobowiązana była do zapłaty akcyzy i wykazania sprzedaży energii elektrycznej w deklaracji AK-C-4/H, niemniej dokonywała obniżenia w takiej samej deklaracji składanej za kolejne okresy, począwszy od okresu, za który otrzymała dokument potwierdzający umorzenie świadectwa pochodzenia energii przez Prezesa URE. Należy w tym miejscu podkreślić, iż co do zasady Prezes URE wydaje decyzje w zakresie umorzenia w terminach wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, jednakże w praktyce decyzje te są doręczane po kilku miesiącach, co

w praktyce oznacza, że umorzenie następuje po kilku miesiącach od momentu, w którym energia elektryczna została wytworzona i dostarczona odbiorcy końcowemu.

Na skutek nowelizacji UPA z 2008 r., od dnia 1 stycznia 2019 r. zmniejszeniu uległy stawki na energię elektryczną z 20,00 zł/MWh na 5,00 zł/MWh, przy czym ustawodawca nie wprowadził przepisów przejściowych co do stosowania stawki akcyzy na przełomie lat 2018/2019. Brak przepisów przejściowych spowodował, że Spółka powzięła wątpliwości, jak należy stosować zwolnienie z akcyzy, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 2 UPA z 2008 r., wobec czego złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej do Dyrektora KIS w przedmiocie możliwości obniżenia akcyzy należnej w okresach rozliczeniowych po dniu 1 stycznia 2019 r. przy zastosowaniu zwolnienia w wysokości 20zł/MWh w przypadku umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wydanych dla energii elektrycznej wyprodukowanej przed dniem 1 stycznia 2019 r.

Spółka wyjaśniła przy tym, iż jej zdaniem wartość zwolnienia powinna być wprost związana ze stawką akcyzy obowiązującą w momencie produkcji energii elektrycznej, potwierdzonej danym świadectwem pochodzenia, tj. według stawki 20 zł/MWh.

W ocenie Spółki, zwolnienie z akcyzy związane jest z produkcją i konsumpcją energii z odnawialnych źródeł, które fizycznie następują w tym samym momencie. Natomiast sam fakt przesunięcia w czasie możliwości skorzystania (realizacji) zwolnienia, które istniało już w momencie wytworzenia energii, nie powinien mieć wpływu na zakres i wielkość zwolnienia, z kolei użyte w art. 30 ust. 2 UPA z 2008 r. sformułowanie, że zwolnienie z akcyzy „stosuje się nie wcześniej” niż z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia nie oznacza, że przed tym momentem zwolnienie Spółce prawnie nie przysługuje. Jej zdaniem, sformułowanie to warunkuje wyłącznie chwilę, od której zwolnienie odnosi faktyczny skutek prawny. Jednocześnie, Spółka podkreśliła, iż za przyjęciem takiego stanowiska przemawia zasada zaufania do państwa i stanowionego przezeń prawa, która wyraża się w pewności i jasności prawa podatkowego. Dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z 23 sierpnia 2019 r., sygn. 0111-KDIB-3-3.4013.146.2019.2.PJ, uznał stanowisko

Spółki za nieprawidłowe, wskazując, że w sytuacji, w której Spółka otrzyma po dniu 1 stycznia 2019 r. dokument potwierdzający umorzenie świadectw pochodzenia będzie uwzględniała zwolnienie z akcyzy energii elektrycznej w okresach rozliczeniowych począwszy od okresu, w którym otrzyma dokument.

Sprawa trafiła do WSA w Warszawie, który w wyroku z 17 sierpnia 2020 r., sygn. V SA/Wa 1906/19 nie zgodził się ze stanowiskiem Spółki i oddalił skargę. Następnie, Spółka wniosła skargę kasacyjną do NSA, który rozpoznając sprawę uznał, iż skarga kasacyjna zasługuje na uwzględnienie i uchylił wyrok sądu I instancji oraz interpretację indywidualną.

NSA w uzasadnieniu ustnym wyjaśnił, że w przypadku zwolnienia podatkowego dla energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, wobec braku przepisów intertemporalnych w związku ze zmianą stawek akcyzowych należy przyjąć, że do zwolnienia dochodzi w momencie wytworzenia energii, a nie w momencie otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii. A zatem, w sytuacji gdy do wytworzenia energii doszło przed 1 stycznia 2019 r., tj. gdy obowiązywała wyższa stawka akcyzowa, natomiast dokument potwierdzający umorzenie świadectw pochodzenia został otrzymany po 1 stycznia 2019 r. decydujący dla wysokości stawki akcyzowej jest moment wytworzenia energii. Skoro bowiem przedmiotem opodatkowania jest sprzedaż energii elektrycznej, to zdarzenie mające miejsce do tego momentu, w tym wytworzenie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych determinuje treść zobowiązania podatkowego podatnika. To w którym momencie dochodzi do realizacji podatkowego stanu faktycznego, w tym wypadku zwolnienia podatkowego, wpływa na urzeczywistnienie podatkowego stanu faktycznego kształtującego całe zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym.

Przedmiotem sporu było to, czy w przypadku zwolnienia podatkowego dla energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, do zwolnienia dochodzi w chwili wytworzenia energii, czy w momencie otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii. Kwestia ta ma znaczenie wobec braku przepisów intertemporalnych w związku ze zmianą wysokości stawek akcyzowych. W sytuacji gdy zobowiązanie

wiązanie w podatku akcyzowym powstawało w jednym roku, a dokument potwierdzający umorzenie świadectw pochodzenia energii dociera do spółki w następnym roku, powstawał problem odnośnie do stosowania stawki akcyzowej.

Należy zgodzić się z NSA, iż skoro przedmiotem opodatkowania w świetle art. 9 ust. 2 UPA z 2008 r. jest sprzedaż energii elektrycznej, to zdarzenie mające miejsce do tego momentu, w tym wytworzenie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych determinuje treść zobowiązania podatkowego podatnika. Innymi słowy, jeżeli tę energię z odnawialnych źródeł wytworzono w poprzednim roku to obowiązek podatkowy z uwzględnieniem podatkowego stanu faktycznego zwolnienia podatkowego ukształtował zobowiązanie podatkowe dotyczące tego miesiąca w podatku akcyzowym przypadającym na ten rok, w którym to zdarzenie miało miejsce. Jednocześnie fakt, że dokument potwierdzający umorzenie świadectw pochodzenia energii dotarł do Spółki w późniejszym czasie, z różnych powodów, jest kwestią techniczną.

Analogiczne do zaprezentowanego stanowiska zaprezentował także NSA w wyroku z 18 września 2024 r., sygn. I FSK 185/21. Zarówno w jednym, jak i drugim orzeczeniu NSA odwołał się do konkluzji art. 217 Konstytucji RP, czyli do podatkowego stanu faktycznego, podkreślając iż to, w którym momencie dochodzi do realizacji podatkowego stanu faktycznego, w tym wypadku zwolnienia podatkowego, wpływa na urzeczywistnienie podatkowego stanu faktycznego, kształtującego całe zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym.

Powstaje w tym miejscu pytanie – czy w dotychczasowym orzecznictwie sądowno-administracyjnym dojdzie do przełomu? Niewykluczone. Niemniej, w mojej ocenie, z formułowaniem wniosków w przedmiotowej materii warto wstrzymać się przynajmniej do momentu opublikowania pisemnego uzasadnienia wyroku.



SYLWIA WIŚNIEWSKA
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:



SPIS TREŚCI

Kwestia oceny zgodności art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy VAT z Dyrektywą 112 oraz zasadami neutralności podatkowej, skuteczności, proporcjonalności – zapytanie prejudycjalne do TSUE, postanowienie NSA z 2 października 2024 r., sygn. I FSK 169/21	8
Kwestia opodatkowania VAT jako odszkodowania za wyłączenie pod inwestycję drogową gruntów należących do rolnika zarejestrowanego jako podatnik VAT, wyrok NSA z 1 października 2024 r., sygn. I FSK 923/19	8
Zwrot przez wydierżawiającego na rzecz dzierżawcy wartości nakładów poczynionych w związku z wybudowaniem budynku stanowi dostawę towaru w myśl art. 7 ust. 1 ustawy VAT, wyrok NSA z 27 września 2024 r., sygn. I FSK 95/21	8
Kwestia ustalenia podstawy opodatkowania VAT dla świadczonych usług pośrednictwa w zakresie zawierania umów dotyczących PPK, wyrok NSA z 24 września 2024 r., sygn. I FSK 1376/21	8
Sytuacja bezemisyjnego połączenia spółek nie ma zastosowania w przepisie art. 12 ust. 1 pkt 8d ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 3 października 2024 r., sygn. III SA/WA 1425/24	8
Wymóg bezpośredniości przewidziany w art. 22 ust. 4 pkt 3 ustawy CIT nie jest niezgodny z prounijną wykładnią, wyrok WSA w Warszawie z 26 września 2024 r., sygn. III SA/WA 1525/24	9
Kwestia opodatkowania podatkiem VAT wydania towarów podmiotowi podrywającemu się pod kontrahenta, wyrok WSA w Poznaniu z 26 września 2024 r., sygn. I SA/PO 401/24	9

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:



SPIS TREŚCI

Kwestia prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z faktur dokumentujących nabycie usługi najmu lokali mieszkalnych udostępnianych pracownikom, wyrok WSA w Krakowie z 26 września 2024 r., sygn. I SA/KR 622/24	10
Kwestia prawa do odliczenia VAT z tytułu nabycia usług noclegowych świadczonych przez zewnętrznych dostawców w przypadku gdy nie dochodzi do odsprzedaży tych świadczeń, wyrok WSA we Wrocławiu z 24 września 2024 r., sygn. I SA/WR 380/24	10

Kwestia oceny zgodności art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy VAT z Dyrektywą 112 oraz zasadami neutralności podatkowej, skuteczności, proporcjonalności – zapytanie prejudycjalne do TSUE, postanowienie NSA z 2 października 2024 r., sygn. I FSK 169/21

Czy art. 167, 168 lit. a i art. 178 lit. a Dyrektywy 112 oraz zasady neutralności podatkowej, skuteczności i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy VAT, z którego wynika, że podatnik nie może zrealizować prawa do odliczenia podatku naliczonego w deklaracji składanej za okres, w którym spełnił warunki materialne skorzystania z tego prawa, jeżeli w okresie tym nie otrzymał jeszcze faktury, pomimo że fakturę tę otrzymał jeszcze przed złożeniem tej deklaracji?

Kwestia opodatkowania VAT jako odszkodowania za wywłaszczenie pod inwestycję drogową gruntów należących do rolnika zarejestrowanego jako podatnik VAT, wyrok NSA z 1 października 2024 r., sygn. I FSK 923/19

Przepis art. 2 ust. 1 lit. a w zw. z art. 14 ust. 2 lit. a Dyrektywy 112 należy interpretować w ten sposób, że: transakcja przeniesienia własności działek gruntu rolnego w trybie wywłaszczenia, w zamian za zapłatę odszkodowania właścicielowi tego gruntu, powinna podlegać opodatkowaniu VAT, jeżeli właściciel ten jest rolnikiem będącym podatnikiem VAT i działa w takim charakterze, nawet jeśli nie prowadzi on żadnej działalności w zakresie obrotu nieruchomościami i nie podjął żadnych działań w celu takiego przeniesienia.

Zwrot przez wydierżawiającego na rzecz dzierżawcy wartości nakładów poczynionych w związku z wybudowaniem budynku stanowi dostawę towaru w myśl art. 7 ust. 1 ustawy VAT, wyrok NSA z 27 września 2024 r., sygn. I FSK 95/21

W przypadku gdy wydierżawiający decyduje się po zakończeniu dzierżawy na zatrzymanie ulepszeń w zamian za zapłatę byłemu dzierżawcy za pozostawione ulepszenia przedmiotu dzierżawy, a ulepszenia takie mieszczą się w definicji towaru w rozumie-

niu art. 2 pkt 6 ustawy VAT - co niewątpliwie ma miejsce w przypadku budynku - mamy do czynienia z dostawą towaru w świetle art. 7 ust. 1 ustawy VAT. Jest ona czynnością opodatkowaną VAT ze względu na art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT, gdyż zwrot przez wydierżawiającego na rzecz dzierżawcy wartości nakładów poczynionych w związku z wybudowaniem m.in. budynku uznać należy za spełnienie przesłanki „odpłatności” dostawy.

Wobec powyższego, organ w sposób błędny zastosował w sprawie art. 8 ust. 1 ustawy VAT, uznając, że przeniesienie przez dzierżawcę na rzecz wydierżawiającego, za wynagrodzeniem, prawa do rozporządzania jak właściciel budynkiem wzniesionym przez dzierżawcę na gruncie wydierżawiającego, stanowi odpłatne świadczenie usługi, a nie odpłatną dostawę towaru. A zatem, błędne było niezastosowanie przez organ art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT z powołaniem się na okoliczność, że ma on zastosowanie jedynie w sytuacji dostawy towarów.

Kwestia ustalenia podstawy opodatkowania VAT dla świadczonych usług pośrednictwa w zakresie zawierania umów dotyczących PPK, wyrok NSA z 24 września 2024 r., sygn. I FSK 1376/21

Jeśli w momencie powstania obowiązku podatkowego z tytułu świadczenia usług pośrednictwa w zawieraniu umów o zarządzanie PPK, pośredniczący bank nie otrzyma jakiegokolwiek części wynagrodzenia oraz nie będą mu należne żadne kwoty z tego tytułu (wynagrodzenie będzie bowiem zależne od elementu przyszłego i niepewnego, tj. każdorazowo od liczby aktywnych uczestników PPK według stanu na dany dzień kalkulacji), to na ten moment nie dochodzi do czynności podlegającej opodatkowaniu VAT. Nie jest bowiem możliwe ustalenie podstawy opodatkowania.

Sytuacja bezemisyjnego połączenia spółek nie ma zastosowania w przepisie art. 12 ust. 1 pkt 8d ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 3 października 2024 r., sygn. III SA/WA 1425/24

W przypadku połączenia spółek kapitałowych w procedurze uproszczonej, o której mowa w art. 515 (1) KSH, tj. połączenia bezemisyjnego po stronie spółki przejmującej nie dochodzi do powstania przychodu na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 8d ustawy CIT.

Wymóg bezpośredniości przewidziany w art. 22 ust. 4 pkt 3 ustawy CIT nie jest niezgodny z prounijną wykładnią, wyrok WSA w Warszawie z 26 września 2024 r., sygn. III SA/WA 1525/24

Wprawdzie Dyrektywa 2011/96/UE, jak również poprzednio obowiązująca Dyrektywa 90/435/EWG nie wskazywały wprost na warunek bezpośredniego posiadania udziałów, jednakże analiza art. 3 tych dyrektyw, jak również wykładnia tego przepisu dokonana m.in. przez TSUE z 22 grudnia 2008 r., sygn. C-48/07, prowadzi do wniosku, że uściślenie przez ustawodawcę krajowego warunku posiadania udziału poprzez dodanie słowa „bezpośrednio” nie tworzy dodatkowych ograniczeń w stosunku do przepisów dyrektywy.

Przepis art. 3 ust. 1 lit. a Dyrektywy 2011/96/UE wymaga bowiem, aby spółka dominująca posiadała udział w kapitale innej spółki. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b tej Dyrektywy, za spółkę zależną uważa się zaś spółkę w której kapitale posiadany jest ten udział. Wynika z tego, że pojęcie „udział w kapitale” w rozumieniu art. 3 Dyrektywy 2011/96/UE odsyła do stosunku prawnego istniejącego między spółką dominującą a spółką zależną. Pojęcia udziału w kapitale nie powinno się interpretować rozszerzająco. A zatem wymóg bezpośredniości przewidziany w art. 22 ust. 4 pkt 3 ustawy CIT nie jest niezgodny z prounijną wykładnią.


Kwestia opodatkowania podatkiem VAT wydania towarów podmiotowi podszrywającemu się pod kontrahenta, wyrok WSA w Poznaniu z 26 września 2024 r., sygn. I SA/PO 401/24

W analizowanej sprawie organ prawidłowo uznał, iż w przypadku wydania towarów podmiotowi podszrywającemu się pod kontrahenta miała miejsce dostawa towarów rozumiana jako przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel, o czym stanowi art. 7 ust. 1 ustawy VAT. Przepisy ustawy VAT zawierają własną definicję dostawy. Nie ma

uzasadnienia, aby utożsamiać dostawę na gruncie tej ustawy ze sprzedażą uregulowaną w kodeksie cywilnym. Dostawa w rozumieniu ustawy VAT ma szerszy zakres niż sprzedaż w rozumieniu cywilistycznym.

Przy interpretacji pojęć użytych w ustawie VAT decydujące znaczenie ma walor i skutki ekonomiczne danej czynności opodatkowanej, a nie jego definicja w krajowym prawie cywilnym, która przecież w każdym państwie członkowskim jest inna. Na gruncie ustawy VAT w zakresie dostawy istotne jest rozporządzanie towarem w sensie ekonomicznym, co wiąże się z wydaniem rzeczy. W stanie faktycznym przedmiot dostawy został wydany, towar został dostarczony do Francji przez zewnętrznych przewoźników pod wskazany adres, a odbiór towaru został potwierdzony na dokumencie CMR. W konsekwencji, wydanie towarów podmiotowi podszrywającemu się pod kontrahenta stanowi dostawę towarów opodatkowaną VAT w kraju, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT, którą należy potraktować jako WDT, jednak bez możliwości opodatkowania tej dostawy stawką VAT w wysokości 0%, ze względu na to, iż nie są spełnione warunki wskazane w art. 42 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy VAT.

W świetle art. 6 pkt 2 ustawy VAT, systemowi VAT nie podlegają jedynie takie czynności nielegalne, które nie mają wpływu na konkurencyjność w legalnym sektorze obrotu takimi samymi towarami i usługami, np. gdy nie ma legalnego rynku obrotu określonymi towarami i usługami, jak w przypadku handlu narkotykami, fałszywymi pieniędzmi, stręczycielstwa, łapówkarstwa czy płatnej protekcji. Jeżeli natomiast istnieje legalny rynek obrotu danymi towarami i usługami, nielegalny nimi obrót, który ma wpływ z uwagi na konkurencyjność na rynek legalny, nie może pozostać poza obrotem komercyjnym i nie podlegać opodatkowaniu VAT. W konsekwencji przepis ten nie mógł znaleźć zastosowania w przypadku dostawy pelletu na rzecz podmiotu podszrywającego się pod kontrahenta.



Kwestia prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z faktur dokumentujących nabycie usługi najmu lokali mieszkalnych udostępnianych pracownikom, wyrok WSA w Krakowie z 26 września 2024 r., sygn. I SA/KR 622/24

W sytuacji nieodpłatnego udostępniania pracownikom lokali mieszkalnych nie przysługuje spółce prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktur wystawianych przez poszczególnych kontrahentów z tytułu zakupu usługi wynajmu lokali mieszkalnych, ponieważ ww. wydatki nie są – w świetle art. 8 ust. 2 ustawy VAT - wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych VAT. Nieodpłatne udostępnienie pracownikom lokali mieszkalnych stanowi bowiem nieodpłatne świadczenie usług związane z działalnością gospodarczą spółki, które na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy VAT, nie podlega opodatkowaniu VAT.

Kwestia prawa do odliczenia VAT z tytułu nabycia usług noclegowych świadczonych przez zewnętrznych dostawców w przypadku gdy nie dochodzi do odsprzedaży tych świadczeń, wyrok WSA we Wrocławiu z 24 września 2024 r., sygn. I SA/WR 380/24

Z orzecznictwa TSUE wynika stanowisko, zgodnie z którym w przypadku gdy nabycie towarów (usług) zostało poczynione z zamiarem wykorzystania ich do działalności opodatkowanej, ale z powodów pozostających poza kontrolą podatnika nie wykorzystano nabytych towarów w prowadzeniu tej działalności, prawo podatnika do odliczenia VAT zostaje zachowane. Zatem spółce będzie przysługiwać prawo odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia usług noclegowych świadczonych przez zewnętrznych dostawców również w przypadku, gdy z przyczyn niezależnych od niej nie dojdzie do ostatecznej odsprzedaży tych świadczeń. Wyłączenie o którym mowa w art. 88 ust. 1 pkt 4 lit. c ustawy VAT nie znajdzie zastosowania w tej sprawie, gdyż w przepisie tym mowa jest o usługach, które są nabywane w celu odsprzedaży, a nie usługach nabywanych i odprowadzanych.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH




SPIS TREŚCI

Kwestia uczestnictwa spółki kapitałowej w organizacji w procesie wymiany udziałów nie stanowi sama w sobie przesłanki wykluczającej neutralność podatkową tej transakcji , interpretacja ogólna MF z 25 września 2024 r., sygn. DD5.8203.2.2024	13
Kwestia opodatkowania VAT usługi udzielania licencji świadczonej na rzecz podmiotu, mającego siedzibę działalności gospodarczej w kraju trzecim , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 września 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.408.2024.2.AP	13
Kwestia stosowania art. 17 ust. 1 pkt 6c w zw. z art. 17 ust. 1e ustawy CIT do dochodów fundacji lokowanych przez nabycie certyfikatów, następnie po dokonaniu wykupu przeznaczonych na działalność statutową , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.447.2024.1.ANK	13
Kwestia momentu powstania obowiązku podatkowego w podatku VAT z tytułu importu usługi przedłużonej gwarancji od producenta , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 września 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.409.2024.2MR	13
Kwestia prawa do odliczenia VAT od wydatków na organizację spotkań o charakterze szkoleniowo-integracyjnym w części dotyczącej pracowników oraz braku tego prawa do odliczenia VAT od ww. wydatków w części dotyczącej pozostałych podmiotów , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 września 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.447.2024.2.AWY	14
Kwestia powstania zagranicznego zakładu w postaci tzw. przedstawiciela zależnego w rozumieniu art. 4a pkt 11 ustawy CIT oraz art. 5 polsko-brytyjskiej UPO , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 września 2024 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.374.2024.2.MW	15

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia wygaszenia decyzji o wsparciu a wyłączenie podmiotowe z ryczału od dochodów spółek, o którym mowa w art. 28k ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 września 2024 r., sygn. 0114.KDIP2-1.4010.477.2024.1.KW	15
Brak obowiązku poboru podatku u źródła od opłat za użytkowanie wykorzystywanych przy transportowaniu pojemników transportowych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.414.2024.1.DD	15
Skutki podatkowe na gruncie ustawy CIT z tytułu nabywania przez szpital nieodpłatnie (w formie darowizny) środków trwałych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.345.2024.1.BJ	15
Kwestia przychodu z nieodpłatnego świadczenia w postaci udzielonego poręczenia powstającego jednorazowo w dacie udzielenia, niezależnie od okresu trwania poręczenia, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.444.2024.1.DW	16
Kwestia braku podstaw do amortyzacji wartości firmy powstałej w drodze przymusowego przeniesienia przedsiębiorstw, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.385.2024.1.AW	16



Kwestia uczestnictwa spółki kapitałowej w organizacji w procesie wymiany udziałów nie stanowi sama w sobie przesłanki wykluczającej neutralność podatkową tej transakcji, interpretacja ogólna MF z 25 września 2024 r., sygn. DD5.8203.2.2024

Czynność wniesienia aportu, prowadząca do neutralnej podatkowo wymiany udziałów, skutkuje powstaniem przychodu z tytułu utworzenia kapitału zakładowego – zgodnie z art. 12 ust. 1b pkt 1 ustawy CIT oraz art. 17 ust. 1a pkt 1 ustawy PIT – w momencie rejestracji spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym. W tym momencie dopiero aktualizuje się możliwość skorzystania z wyłączenia wynikającego z przepisów o wymianie udziałów, jednak wówczas spółka będąca do tej pory spółką w organizacji działa już jako spółka posiadająca osobowość prawną, tj. spółka kapitałowa w swym finalnym stadium.

Reasumując, uczestnictwo spółki kapitałowej w organizacji w procesie wymiany udziałów nie stanowi samo w sobie przesłanki wykluczającej neutralność podatkową tej transakcji. Należy również zastrzec, że dokonując oceny skutków podatkowych danego aportu jako wymiany udziałów, punkt wyjścia powinna stanowić weryfikacja, czy dana transakcja aportu spełnia warunki wynikające z treści przepisów stanowiących definicję wymiany udziałów, tj. art. 12 ust. 4d ustawy CIT a także art. 24 ust. 8a ustawy PIT. Tylko w ramach tak ukształtowanej transakcji możliwa jest następująca w dalszej kolejności ocena przesłanek wyłączenia z opodatkowania przychodów powstających w ramach wymiany udziałów.

Kwestia opodatkowania VAT usługi udzielania licencji świadczonej na rzecz podmiotu, mającego siedzibę działalności gospodarczej w kraju trzecim, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 września 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.408.2024.2.AP

W okolicznościach sprawy, usługa udzielania licencji (w szczególności licencji na korzystanie z tzw. dossier) lub inna usługa (informatyczne lub zarządzania) świadczona na rzecz podmiotu, mającego siedzibę działalności gospodarczej w kraju trzecim, będzie podlegać opodatkowaniu zgodnie z


art. 28b ust. 1 ustawy VAT, tj. w kraju siedziby usługobiorcy, a tym samym nie będzie podlegać opodatkowaniu w Polsce, wobec czego spółka nie jest/nie będzie zobowiązana do naliczania i wykazywania w fakturach wystawianych na rzecz spółki z kraju trzeciego podatku VAT należnego z tytułu świadczenia tej usługi, powinna za to umieścić na fakturach zwrot „odwrotne obciążenie”.

Kwestia stosowania art. 17 ust. 1 pkt 6c w zw. z art. 17 ust. 1e ustawy CIT do dochodów fundacji lokowanych przez nabycie certyfikatów, następnie po dokonaniu wykupu przeznaczonych na działalność statutową, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.447.2024.1.ANK

Przeznaczenie środków na nabycie certyfikatów inwestycyjnych w funduszu inwestycyjnym zamkniętym poza umową o zarządzanie portfelem inwestycji powoduje brak możliwości skorzystania ze zwolnienia określonego w art. 17 ust. 1e pkt 2 ustawy CIT, gdyż środki w takim przypadku są przeznaczone na nabycie certyfikatów, a nie na cele określone ustawowo. Powyższe oznacza, że fundacja nie będzie uprawniona do skorzystania ze zwolnienia z art. 17 ust. 1e pkt 2 ustawy CIT w przypadku nabycia certyfikatów inwestycyjnych w funduszu inwestycyjnym zamkniętym, w sytuacji gdy fundacja nie będzie posiadać w tym zakresie umowy z TFI na zarządzanie portfelem inwestycyjnym.

Kwestia momentu powstania obowiązku podatkowego w podatku VAT z tytułu importu usługi przedłużonej gwarancji od producenta, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 września 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.409.2024.2MR

Samo złożenie zamówienia przez spółkę nie gwarantuje zakupu przedłużonej gwarancji, bowiem producent rozpatruje zamówienie i dokonuje jego akceptacji. Natomiast umowa sprzedaży usługi przedłużonej gwarancji między spółką a producentem jest zawierana w momencie zaakceptowania przez producenta zamówienia złożonego przez spółkę, a czynność ta jest potwierdzana poprzez wystawienie przez producenta faktury na rzecz spółki. Na ww. fakturze – oprócz daty jej wystawienia – nie ma odrębnej daty sprzedaży usługi



przedłużonej gwarancji. Otrzymana przez spółkę faktura jest dla spółki źródłem informacji o udzieleniu przez producenta przedłużonej gwarancji na dane urządzenie. Spółka nie otrzymuje żadnego innego potwierdzenia udzielenia przedłużonej gwarancji.

Należy zatem stwierdzić, że data wystawienia faktury jest momentem, który wyznacza wykonanie usługi, ponieważ wystawienie faktury stanowi potwierdzenie zawarcia umowy sprzedaży usługi przedłużonej gwarancji między spółką a producentem. Tym samym, w analizowanym przypadku, za moment powstania obowiązku podatkowego z tytułu importu usług przedłużonej gwarancji, stosownie do art. 19a ust. 1 ustawy VAT należy uznać moment wykonania usługi, tj. moment wystawienia faktury, która jest potwierdzeniem zawarcia umowy sprzedaży usługi przedłużonej gwarancji na rzecz spółki (tj. zaakceptowania przez producenta zamówienia złożonego przez spółkę). W konsekwencji, w związku z nabywaniem usług przedłużanych gwarancji od producenta, spółka powinna rozpoznać obowiązek podatkowy z tytułu importu usług z chwilą wykonania usługi, tj. w dacie wystawienia faktury przez producenta.

Kwestia prawa do odliczenia VAT od wydatków na organizację spotkań o charakterze szkoleniowo-integracyjnym w części dotyczącej pracowników oraz braku tego prawa do odliczenia VAT od ww. wydatków w części dotyczącej pozostałych podmiotów, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 września 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.447.2024.2.AWY


Na podstawie przepisów art. 86 ust. 1 i ust. 2 ustawy VAT, przysługuje spółce (czynnemu podatnikowi VAT) prawo do odliczenia podatku naliczonego wykazanego w fakturach wystawionych przez usługodawców w związku z poniesionymi wydatkami dotyczącymi organizacji spotkań o charakterze szkoleniowo-integracyjnym (z wyłączeniem wydatków na usługi noclegowe i gastronomiczne), w części dotyczącej pracowników biorących udział w tych spotkaniach, które to wydatki obejmują m.in. wynagrodzenie dla prowadzącego szkolenia, wynajem sali, wynajem sprzętu audiowizualnego, zakup pomocy dydaktycznych, koszty szkolenia

zewnętrznego, usługi transportowe, usługi hotelarskie, koszty występów artystycznych, bowiem z treści wniosku wynika, że wydatki te zostały poniesione na cele działalności gospodarczej i są związane z czynnościami opodatkowanymi.

Odnosząc się do spotkań organizowanych przy okazji ważnego dla spółki wydarzenia lub tradycyjnie obchodzonych świąt, należy zauważyć, że w tego typu spotkaniach biorą udział pracownicy, byli pracownicy, emeryci, pracownicy spółek powiązanych, a także przedstawiciele lokalnych władz samorządowych, przedstawiciele lokalnych służb współpracujących ze spółką, kluczowi kontrahenci i duchowny z okolicznej parafii.

Trudno doszukać się choćby pośredniego związku wydatków poniesionych przez spółkę na organizację ww. spotkań w odniesieniu do uczestników tych spotkań niebędących pracownikami spółki z działalnością opodatkowaną spółki. Nie został wykazany żaden racjonalny związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy poniesionymi wydatkami związanymi z uczestnictwem w tych spotkaniach ww. uczestników a prowadzoną przez spółkę opodatkowaną działalnością gospodarczą. Trudno uznać, że obecność tych osób podczas spotkania w jakikolwiek sposób przyczyniła się do wzrostu sprzedaży, zmotywowania załogi do dalszej pracy, a tym samym do wzrostu efektywności pracy. Tym samym, z uwagi na brak związku z prowadzoną przez spółkę działalnością opodatkowaną, nie są spełnione wszystkie przesłanki warunkujące prawo do odliczenia podatku naliczonego w tym zakresie.

Podsumowując, spółka może odliczyć podatek VAT naliczony z tytułu zakupu towarów i usług służących organizacji spotkań przy okazji ważnego dla spółki wydarzenia lub tradycyjnie obchodzonych świąt tylko w zakresie uczestnictwa w nich pracowników spółki na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT, z wyłączeniem wydatków na usługi noclegowe i gastronomiczne, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT. Natomiast prawo to nie przysługuje w zakresie uczestnictwa w ww. spotkaniach byłych pracowników, emerytów, pracowników spółek powiązanych, przedstawicieli władz lokalnych i służb lokalnych, kontrahentów i duchownych.



Kwestia powstania zagranicznego zakładu w postaci tzw. przedstawiciela zależnego w rozumieniu art. 4a pkt 11 ustawy CIT oraz art. 5 polsko-brytyjskiej UPO, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 września 2024 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.374.2024.2.MW

W okolicznościach, w których polska spółka prowadzi niezależną prawnie i ekonomicznie działalność gospodarczą, podejmując ryzyko ekonomiczne usług świadczonych na rzecz spółki brytyjskiej i otrzymując wynagrodzenie na zasadach właściwych pośrednikom handlowym, należy stwierdzić, że działalność prowadzona w oparciu o wyżej zaprezentowany model współpracy ze spółką polską nie będzie kreowała po stronie spółki brytyjskiej powstania zagranicznego zakładu w postaci tzw. przedstawiciela zależnego w rozumieniu art. 4a pkt 11 ustawy CIT oraz art. 5 polsko-brytyjskiej UPO.

Kwestia wygaszenia decyzji o wsparciu a wyłączenie podmiotowe z ryczałtu od dochodów spółek, o którym mowa w art. 28k ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 września 2024 r., sygn. 0114.KDIP2-1.4010.477.2024.1.KW

Ze stanu faktycznego wynika, że co prawda do momentu uzyskania wygaszenia decyzji o wsparciu, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT spółka poniosła część kosztów związanych z inwestycją wskazaną w decyzji o wsparciu, to jednak nie zostały poniesione żadne koszty, które podatnik będzie rozliczał jako koszty kwalifikowalne. Ponadto spółka nie osiągnęła żadnych przychodów z realizacji nowej inwestycji określonej w ww. decyzji o wsparciu oraz przygotowuje się do złożenia wniosku o wygaszenie otrzymanej decyzji o wsparciu. Decyzja o wygaszeniu decyzji o wsparciu zostanie wydana przez właściwy organ i otrzymana przez spółkę przed złożeniem zawiadomienia o wyborze opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek oraz przystąpieniem przez nią do tzw. estońskiego CIT.

Decyzja o wygaszeniu będzie obowiązywała już od momentu wydania decyzji, a decyzja ta (tj. decyzja o wygaszeniu decyzji o wsparciu) zostanie wydana przez umocowany do jej wydania organ. Tym samym dla spółki nie będzie miało w 2025 r. zastosowania wyłączenie z ryczałtu od dochodów

spółek, o którym mowa w art. 28k ust. 1 pkt 3 ustawy CIT. Spółka będzie uprawniona do skorzystania z opodatkowania w formie ryczałtu od dochodów spółek, o którym mowa w rozdziale 6b ustawy CIT w sytuacji, gdy spółka zakończy korzystanie z ulgi w podatku dochodowym, o której mowa w przepisie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT otrzymując decyzję o wygaszeniu.


Brak obowiązku poboru podatku u źródła od opłat za użytkowanie wykorzystywanych przy transportowaniu pojemników transportowych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.414.2024.1.DD

Spółka nie jest zobowiązana do pobierania i wpłacania do urzędu skarbowego zryczałtowanego podatku dochodowego (podatku u źródła) od przychodu uzyskiwanego przez kontrahentów spółki z tytułu otrzymywanych od spółki opłat za użytkowanie wykorzystywanych przy transportowaniu towarów w postaci pojemników z tworzywa sztucznego, skrzynek metalowych oraz koszów z siatki metalowej.

Skutki podatkowe na gruncie ustawy CIT z tytułu nabywania przez szpital nieodpłatnie (w formie darowizny) środków trwałych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.345.2024.1.BJ

Skoro szpital nabywa nieodpłatnie (w formie darowizny) środki trwałe, to po jego stronie powstaje przychód podatkowy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT. W odniesieniu natomiast do momentu rozpoznania przychodu z tytułu ww. nieodpłatnych świadczeń wskazać należy, iż powstaje on w dacie jego otrzymania, co literalnie wynika z art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Tym samym w przedmiotowej sprawie zasadne jest wykazanie przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia jednorazowo w momencie jego otrzymania, czyli nieodpłatnego nabycia środków trwałych. W tym bowiem momencie wystąpiło przysporzenie związane z brakiem obowiązku zapłaty za środki trwałe (świadczenie). W konsekwencji szpital zobowiązany jest do rozpoznania przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia jednorazowo w momencie otrzymania środków trwałych. Brak jest tym samym



podstaw prawnych do rozliczania w czasie, wskazanych we wniosku przychodów z tytułu nieodpłatnego nabycia środków trwałych. Skoro otrzymanie przez szpital w drodze darowizny środków trwałych generuje po jego stronie przychód podatkowy podlegający opodatkowaniu, to szpital będzie mógł dokonywać ich amortyzacji podatkowej, co oznacza, że odpisy amortyzacyjne dokonywane od ich wartości początkowej mogą stanowić koszty podatkowe.

Kwestia przychodu z nieodpłatnego świadczenia w postaci udzielonego poręczenia powstającego jednorazowo w dacie udzielenia, niezależnie od okresu trwania poręczenia, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.444.2024.1.DW

Przychód z nieodpłatnego świadczenia w postaci udzielonego spółce poręczenia powstaje jednorazowo w dacie udzielenia poręczenia, tj. w dacie złożenia przez poręczyciela oświadczenia o zobowiązaniu się względem banku do wykonania zobowiązania spółki, niezależnie od okresu obowiązywania poręczenia. Oznacza to, że spółka jest zobowiązana rozpoznać przychód z tytułu nieodpłatnych świadczeń tylko w roku, w którym udzielone zostało poręczenie, niezależnie od okresu trwania poręczenia, ponieważ tylko w tym roku doszło do nieodpłatnego świadczenia.

Kwestia braku podstaw do amortyzacji wartości firmy powstałej w drodze przymusowego przeniesienia przedsiębiorstw, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 września 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.385.2024.1.AW

Zgodnie z art. 16b ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy CIT amortyzacji podlega, niezależnie od okresu używania, wartość firmy, jeżeli wartość ta powstała w wyniku nabycia

przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w drodze kupna. Mając na uwadze reguły wykładni językowej oraz systemowej, należy przyjąć, że na gruncie analizowanego przepisu chodzi o cywilistyczne rozumienie nabycia w drodze czynności sprzedaży.

Nabycie w drodze kupna, to wynik sprzedaży i należy założyć, że ustawodawca nadał temu pojęciu właśnie takie znaczenie albowiem fakt, że w art. 16b ust. 2 pkt 2 ustawy CIT ustawodawca wskazuje tylko na niektóre formy nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części (wymienione pod lit. a-b), nie pozwala na szerokie rozumienie zwrotu „nabycie w drodze kupna”. Wobec czego, zgodnie z art. 16b ust. 2 pkt 2 ustawy CIT, amortyzacji może podlegać wartość firmy nabytej w drodze czynności sprzedaży, gdzie przedmiotem świadczenia kupującego jest zawsze cena wyrażona w pieniądzu. Przy czym cech takich nie nosi czynność polegająca na przeniesieniu na rzecz wnioskodawcy przedsiębiorstwa A. S.A. na skutek przymusowej restrukturyzacji w zamian za przejęcie zobowiązań tego podmiotu.

Skoro pojęcie „kupna” użyte w art. 16b ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy CIT rozumieć należy jako sprzedaż, to brak jest podstaw do amortyzacji wartości firmy powstałej w drodze przymusowego przeniesienia na wnioskodawcę przedsiębiorstwa A. S.A. w zamian za zobowiązania tego podmiotu. Zatem, wartość firmy powstała w związku z przeniesieniem do wnioskodawcy przedsiębiorstwa oraz zobowiązań A. S.A. nie może podlegać amortyzacji na podstawie art. 16b ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 16c ust. 4 ustawy CIT. W związku brakiem możliwości amortyzacji powstałej wartości firmy, nie ma możliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych od tej wartości firmy na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy CIT.



PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI



PATRYCJA LUTAK
tel. +48 519 898 310
patrycja.lutak@ptpodatki.pl



ANNA PACZUSKA
tel. +48 505 455 593
anna.paczuska@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl